

odpadla pro nss možnost, aby se zabýval dalšími námitkami stížnosti, jimiž st-lka brojí proti důsledkům (trest, příkaz podle § 72 vod. zák., útraty), které úřad vyslovil vycházejí z předpokladu, že jedna z rour po právu neexistuje.

Č. 11.189.

Stavební právo (Morava): Pojem »uzavřená osada« podle mor. stav. řádu.

(Nález ze dne 4. dubna 1934 č. 1975/32.)

V ě c: Ferdinand Ž. ve V. proti zemskému úřadu v Brně o živnostenskoprávní schválení a stavební povolení kovárny.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Výměrem z 2. června 1930 udělil okr. úřad ve Valašském Meziříčí Ferdinandu Ž. ve V. podle § 30 živn. ř. živnostenskoprávní schválení a podle § 137 mor. stav. řádu stavební povolení k postavení kovárny při domě čp. . . v K. Námitky vznesené městem V. a Adolfem K. a spol. jako sousedy byly zamítnuty.

Nař. rozhodnutím žal. úřad vyhovuje odvoláním podaným městem a jmenovanými sousedy zrušil uvedený výměr I. stolice jako zákonu odporující, a to z těchto důvodů: Podle § 121 č. 11 mor. staveb. řádu nesmějí se zřizovati uvnitř měst, městeček a uzavřených osad průmyslové a obchodní závody, které by okolí obtěžovaly. Podle předloženého plánu jest zřejmo, že parcela, na níž má býti kovárna postavena, jest uvnitř uzavřené osady. Kovárna pak jest beze sporu takový podnik, který jest s to obtěžovati okolí. Neměl tudíž okr. úřad v odpor vzatým výměrem uděliti Ferdinandu Ž. živn.-právní schválení, resp. stav. povolení na stavbu kovárny, ježto to odporuje zákonu (§ 121 č. 11). Učinil-li tak, musil zem. úřad v odpor vzatý výměr zrušiti jako odporující zákonu.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí zabýval se nss nejprve námitkou, brojící proti správnosti názoru žal. úřadu, že parcela č. . . v kat. obci V., na níž má býti st-lova kovárna postavena, jest uvnitř uzavřené osady ve smyslu bodu 11 § 121 mor. stav. řádu vydaného zák. ze 16. června 1894 č. 64 z. z. a pozměněného zák. ze 16. června 1914 č. 44 z. z. Rozvádějíc tuto námitku uvádí stížnost, že st-l tvrdil již ve správním řízení, že zastupitelským sborem města V. nebyl obvod, v němž kovárna jest projektována, prohlášen za vilovou čtvrť, že Masarykovo nám. v úseku, o nějž jde, jest pouhou okr. silnicí a že v blízkosti projektované kovárny jsou již různé živn. provozovny, že však těmito námitkami se žal. úřad vůbec nezabýval a rozhodl toliko na základě předloženého plánu. Než všechny uvedené okolnosti, na které stížnost poukazuje, vůbec nepadají na váhu při zodpovězení otázky, leží-li parcela č. . . , na níž má býti kovárna postavena, v »uzavřené osadě«, čili nic.

Cit. stav. řád mluví o »uzavřených osadách« na několika místech (srov. §§ 1, 3, 121), nikde však pojem »uzavřené osady« nedefinuje. Pojem ten není precisován ani v jiném zákoně. V obecné mluvě rozumí se uzavřenou osadou území, které jest zastavěno větším počtem obytných a obydlených budov soustředěných v souvislý celek, podobně jako je tomu u měst a městeček. Z tohoto pojmu »uzavřené osady« vychází i stav. řád vydaný zákonem ze 16. června 1894 č. 64 z. z. a pozměněný zák. ze dne 16. června 1914 č. 44 z. z., jak jest zřejmo z jeho § 1, podle něhož »každá osada o sobě uzavřená« má míti polohový plán právě tak jako každé město a městečko, jakož i ze sporného bodu 11 § 121, zakazujícího zřizovati průmyslové a obchodní závody, které by zdraví aneb veřejnou bezpečnost ohrožovaly, nebo okolí obtěžovaly uvnitř uzavřených osad, právě tak jako uvnitř měst a městeček. Je-li však podle toho, co bylo uvedeno, rozuměti »uzavřenou osadou« podle bodu 11 § 121 stav. řádu mor. obecní území, které je zastavěno větším počtem obytných a obydlených budov soustředěných v souvislý celek, jest pro posouzení otázky, je-li obvod, ve kterém jest kovárna projektována, zcela bez významu, že tento obvod nebyl zastupitelskými sbory města prohlášen za vilovou čtvrť, neboť i když nebylo rozhodnuto stav. úřadem podle posledního odstavce § 12 cit. stav. řádu, že obvod, v němž jest st-lova kovárna projektována, má býti zastavěn »domy se zahradami«, i když tedy nebyl za vilovou čtvrť prohlášen, není tím nikterak vyloučeno, že obvod ten tvoří souvislý celek obydlených budov, takže má povahu uzavřené osady. Že pak pro spornou otázku jest zcela bez významu, je-li Masarykovo nám. v úseku, o který jde, pouhou okresní silnicí a jsou-li v blízkosti projektované kovárny již různé živn. provozny, jest na bíledni. Není proto ani vadou řízení, že žal. úřad se zmíněnými pro spor nerozhodnými námitkami zvláště nezabýval.

Tvrdí-li pak stížnost, že věci žal. úřadu bylo zkoumati toliko, zda kovárna, t. j. místo, na němž má býti postavena, vyhovuje § 120 stav. řádu, přehlíží zcela, že ustanovení § 121 stav. řádu obsahuje — jak jest zřejmo z jeho nadpisu i obsahu — všeobecné ustanovení pro všechny stavby průmyslové, tedy platí i na průmyslové budovy v poloze izolované, o nichž jest řeč v § 120, takže i kdyby st-lova kovárna spadala pod toto ustanovení zákonné, musila by býti její přípustnost posuzována i s hlediska § 121, jak to také žal. úřad učinil.

Zbývá námitka, kterou se stížnost obrací proti správnosti názoru žal. úřadu vysloveného v nař. rozhodnutí, že kovárna jest podnikem, který jest s to obtěžovati okolí, tvrdíc, že vývin kouře a jisker při kovářském ohništi a komínu není větší než při obyčejném topení ve sporácích a kamnech a nemůže býti řeči o tom, že by kovárna byla zdraví škodlivá, anebo že by výkon kovářské živnosti mohl ohrožovati veřejnou bezpečnost.

Uvažuje o této námitce, dospěl nss k závěru, že nař. rozhodnutí zůstává pochybnost, zda žal. úřad vykládá ustanovení bodu 11 § 121 mor. stav. řádu, podle něhož průmyslové a obchodní závody, které by zdraví nebo veřejnou bezpečnost ohrožovaly aneb okolí obtěžovaly, nesmějí se zřizovati uvnitř měst, městeček a uzavřených osad, absolutně

beze všeho zřetele na ustanovení § 25 živn. ř., a vychází tedy z právního názoru, že kovárna je v městě, městečku a uzavřené osadě nepřipustná za všech okolností bez ohledu na míru obtěžování okolí, či má-li žal. úřad za to, že právě kovárna, o kterou in concreto jde, bude obtěžovati okolí takovým způsobem, který by byl nepřipustný i s hlediska cit. předpisu živn. ř. Sluší-li však nař. rozhodnutí rozuměti v tomto druhém smyslu, nejsou v něm uvedeny žádné skutkové momenty, které by odůvodňovaly závěr, že kovárna bude okolí obtěžovati způsobem podle živn. řádu nepřipustným. Tyto momenty byl však žal. úřad — vycházel-li snad z názoru, že st-lova kovárna by obtěžovala okolí nad míru podle živn. ř. přípustnou — povinen podrobně uvést, kdyžžť úřad I. stolice dospěl k závěru, že předepsanými podmínkami bude zabráněno, aby ze st-lovy kovárny pronikal hluk, který by bylo možno pokládati za mimořádný. Naznačenou nejasností, po př. neúplností nař. rozhodnutí byla st-li ztížena obrana a nss-u znemožněno, aby nař. rozhodnutí spolehlivě přezkoumal.

Č. 11.190.

Policejní právo trestní. — Zemědělství (Podk. Rus): I. Námitka nastalého promlčení je přípustna ve stížnosti na nss, třebaž nebyla vznesena v řízení správním. — II. Promlčecí lhůty při přestupcích zák. o zatímní ochraně lesů č. 37/1928 Sb.

(Nález ze dne 4. dubna 1934 č. 6816.)

V ě c: Jiří M. v L. proti zemskému úřadu v Užhorodě o přestupek zák. č. 37/1928 Sb. o zatímní ochraně lesů.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Rozsudkem okr. úřadu v Užhorodě ze 3. listopadu 1930 byl st-l uznán vinným přestupkem §§ 3 a 4 zák. č. 37/1928 Sb., jehož se dopustil tím, že jako předseda urbárské obce v L. dal vykáceti, pokud se týče trpěl, aby kupci dříví vykáceli na pastvině »Brloh«, náležející této urbárské obci, 1900 dubů, aniž vyčkal řádného vyřízení žádosti, podané o povolení této těžby lesnopolicejní vrchností; st-l byl odsouzen podle § 8 cit. zák. k peněžitě pokutě 1.000 Kč a k náhradě útrat řízení v částce 36 Kč 40 h. V důvodech bylo uvedeno, že doznáním obviněného, výpovědí svědka J. N. a zástupce lesního oddělení okr. úřadu v Užhorodě je jeho vina úplně prokázána, a námitky obviněného jsou pro její posouzení bezpodstatné. Bylo proto bez dalšího vynéstí rozsudek a voliti přiměřený a bezpodmínečný trest, jež vyžaduje veřejný zájem na ochraně lesů před drancováním se strany jejich majitelů.

Nař. rozhodnutím nevyhověl zem. úřad v Užhorodě odvolání st-lovu z tohoto rozsudku a potvrdil jej z důvodů v něm uvedených s tím, že peněžní trest pozměňuje v případě nedobytnosti na uzamčení v trvání 20 dnů.